

מדפים

מדפים. אי אפשר לכתוב בלי מדפים. אפשר כמובן לפתוח מסמך חדש ולנסות לכתוב, אבל שום דבר לא ישאיר אותך מחובר לכיסא בלי מדפים שמחברים לקיר. בלי מדפים אתה כותב מול מסך מחשב שמאחוריו מתנשא קיר לבן בצורה הכי מתנשאת שאפשר. קיר ריק וגבוה שלא משנה כמה מילים שחורות תכתוב על המסך, הוא יישאר לבן. אתה יכול לכתוב חמישים עמודים ועדיין יהיה יותר לבן משחור בשדה הראייה שלך. מדפים פותרים את זה. כשיש מדף עץ טוב, קצת מעל מסך המחשב, נוצרת תחושה של חדר כתיבה. המדף בולט מעבר למסך המחשב ומסוכך עליו מהלובן המחריד של הקיר. אם יש עוד כמה מדפים מעליו זה בכלל טוב, אתה בדרך לכתיבת רומן.

את המדפים יש למלא בספרים ועציצים (כי אין לך מספיק ספרים בשביל למלא כל כך הרבה מדפים, ספרים זה יקר). צריך לשמור על איזון של יותר ספרים מעציצים אחרת כל עניין המדפים יראה למטרת נוי בלבד וזה יהיה מאוד לא בוחמיני מצידך, ואם אתה רוצה לכתוב רומן אתה צריך להיות בוחמיני, לפחות לפי התפיסה שלך (אגב, זה שאתה מדבר לעצמך זה לגמרי בסדר). למען האמת, אתה צריך הרבה יותר ספרים מעציצים, ואתה צריך לקרוא את רובם. בכל רגע בחיים שלך אתה צריך שעל המדף יהיו הרבה ספרים שקראת ומעטים שלא קראת ואותם אתה מתכוון לקרוא בקרוב מאוד. אין לך מה לנסות לשקר בנושא הזה, עניין הקריאה לא נועד כדי להרשים אחרים, לעצמך אתה משקר. הספרים צריכים להיות טובים, כן? אתה לא יכול ללכת לבית של ההורים שלך ולרוקן להם מדף אחרי מדף רק בשביל למלא את שלך. אתה תיאלץ לבחור בעצמך את הספרים, בקפידה רבה ולאט לאט. כן. לאט. טעמך ישתנה עם הזמן וזה צריך לבוא לידי ביטוי בספרייה שלך. כשתביט על המדפים אתה אמור להרגיש את חלוף הזמן, זה קטע כזה. אם תערוך רכישה אימפולסיבית של ספרים (שכבר סיכמנו שזה יקר ולא כדאי אבל אם אתה בכל זאת מתפתה לעשות את זה, דע ש-) המדף שלך ייראה כמו מחווה נואשת ולא כמו ספרייה שנבנית לאורך שנים. אתה תראה את זה ברגע שתעשה את הטעות הזו וחמור יותר, אתה תדע את זה. למדפים פשוט לא יהיה את אותו אפקט. אתה לא יכול לכתוב רומן כשההשראה שלך נקנתה בסטימצקי לפני חצי שעה (בעיקר בגלל שלא יהיה לך זמן לכתוב ספר כי תצטרך לעבוד בשלוש עבודות מזדמנות כדי להביא כסף הביתה שיחזיר את ההלוואה שלקחת לרכישת 50-60 ספרים (שזה בקירוב המספר הדרוש למילוי שלושה מדפים בלי לקחת בחשבון צמחים) בסטימצקי). חשוב גם שהמדפים יהיו מחוברים לקיר בשיא המקצועיות כי אתה לא רוצה שהם ייפלו עלייך מתישהו בזמן שאתה מהדהד את קולך הספרותי דרך רומן שאתה עומל עליו קשות, כל כך קשות שאתה לא שם לב ששלוש מאות קילו ספרים וצמחים מתרסקים עלייך, ואתה גם לא רוצה שהמחשבה הזו בכלל תקנן לך במוח בזמן שאתה מנסה להדהד את קולך הספרותי דרך רומן שאתה עומל עליו קשות, כי אתה עומל עליו קשות וזה מפריע.

אם הברגים שמחזיקים את המדפים צמודים לקיר ארוכים כמו המשפט האחרון, אתה על דרך המלך. בהצלחה.